

Με την ευκαιρία της Διεθνούς Ημέρας Μουσείων
το **Σπίτι της Κύπρου**
και το **Εργαστήριο Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης**
του **Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας**
του **Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών**
σας προσκαλούν
την **Πέμπτη 18 Μαΐου 2023** και ώρα **19:00**

στη διάλεξη
του Αρχαιολογικού Λειτουργού
του Τμήματος Αρχαιοτήτων της Κυπριακής Δημοκρατίας
κ. **Γιάννη Βιολάρη**
με θέμα

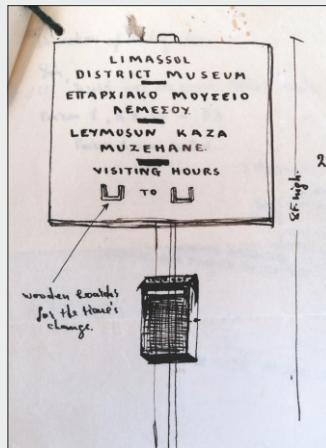
**Για την «προαγωγή και ανύψωση της κοινωνίας»:
Ίδρυση και πορεία
του Αρχαιολογικού Μουσείου της Επαρχίας Λεμεσού**

Προλογίζει:

Γιώργος Βαβουρανάκης
Διευθυντής Εργαστηρίου Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης
Καθηγητής Προϊστορικού Αιγαίου ΕΚΠΑ

Η διάλεξη εντάσσεται στην ετήσια σειρά διαλέξεων
Η Αρχαιολογία της Κύπρου

Σύνδεσμος παρακολούθησης:
<https://diavlos.grnet.gr/room/1607?eventid=14368>

© Αρχείο Τμήματος Αρχαιοτήτων

Το Αρχαιολογικό Μουσείο Λεμεσού στεγάστηκε αρχικά στο Κάστρο της πόλης στις αρχές τις δεκαετίας του 1950, αφού το τελευταίο έπαψε να χρησιμοποιείται ως φυλακή. Η ίδρυση αρχαιολογικού μουσείου ήταν αποτέλεσμα μακροχρόνιου αιτήματος των κατοίκων της Λεμεσού, οι οποίοι συνέδραμαν οικονομικά και με εθελοντική εργασία στη μετατροπή του Κάστρου σε αρχαιολογικό μουσείο. Το Κάστρο-Μουσείο έκλεισε προσωρινά για το κοινό το καλοκαίρι του 1958 μέχρι το 1959, λόγω της γειτνιάσής του με την τουρκοκυπριακή συνοικία της Λεμεσού. Οι διακοινοτικές ταραχές είχαν ήδη

αρχίσει. Για τους ίδιους λόγους έκλεισε ξανά στις αρχές του 1964 μέχρι το 1966. Στο διάστημα αυτό, αλλά και αργότερα, λειτούργησε ως Αστυνομικός Σταθμός και φυλάκιο της Εθνικής Φρουράς. Το 1971 άρχισε να κτίζεται το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο της πόλης στη θέση που βρίσκεται σήμερα. Το νέο κτίριο τελείωσε το καλοκαίρι του 1973, αλλά άνοιξε το 1975 λόγω της τουρκικής εισβολής. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι το Αρχαιολογικό Μουσείο Λεμεσού, ως θεσμός αλλά και ως κτίριο, επηρεάστηκε από τα σκαμπανεβάσματα της νεότερης ιστορίας της Κύπρου. Στην παρούσα διάλεξη, παρακολουθώντας τόσο την κτιριολογική και μουσειολογική του πορεία όσο και την εμπλοκή του στην τοπική κοινωνία, γίνεται προσπάθεια καταγραφής της ιστορίας του Μουσείου, υπενθυμίζοντας ότι το δημόσιο μουσείο αποτελεί κατάκτηση της πολιτιστικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής ενός τόπου.

© Επαρώ Καντρούνα

Ο Γιάννης Βιολάρης γεννήθηκε το 1969 στη Λευκωσία, είναι νυμφευμένος και πατέρας μιας κόρης.

Σπούδασε Λογιστική και Οικονομικά στο Πανεπιστήμιο του Reading στην Αγγλία και Αρχαιολογία και Ιστορία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Εργάζεται στο Τμήμα Αρχαιοτήτων στην επαρχία Λεμεσού. Διεκτελεί ανασκαφές και επιμελείται εκθέσεις. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την αρχαία Αμαθούντα, την τοπογραφία της βυζαντινής και μεσαιωνικής Λευκωσίας και Λεμεσού, τη βυζαντινή και μεσαιωνική εφυαλωμένη κεραμική, τη νεότερη κεραμική της Κύπρου και την ιστορία της αρχαιολογίας σε Ελλάδα και Κύπρο.

Κατά καιρούς δημοσιεύει, συμμετέχει σε συνέδρια και δίνει διαλέξεις σχετικά με τα θέματα αυτά. Ασχολείται επίσης με την ιστορία της λογοτεχνίας και την εθνογραφία, θέματα για τα οποία αρθρογραφεί περιστασιακά στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο, ενώ έχει μεταφράσει άρθρα και βιβλία ιστορικού και αρχαιολογικού ενδιαφέροντος από τα αγγλικά στα ελληνικά. Τελευταία τον απασχολεί η πρόσληψη της αρχαιότητας από τη σύγχρονη τέχνη και τη λογοτεχνία.

Διετέλεσε ταμίας του Κυπριακού Τμήματος του ICOMOS, Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Κυπρίων Αρχαιολόγων και ιδρυτικό μέλος της Βυζαντινολογικής Εταιρείας Κύπρου.

Με τον δρα Βάσο Καραγιώργη έχει δημοσιεύσει μονογραφία με θέμα τους τάφους της Ύστερης Εποχής του Χαλκού στην περιοχή Λεμεσού, ενώ με τη Μόνα Σαββίδου Θεοδούλου επιμελήθηκε συλλογή ποιημάτων με τίτλο *«Ποίηση και Αρχαιολογία»*.